

Roua zânzienelor

Emilian Oniciuc

Frumusețe amăgitoare,
Cea mai faină-fată mare!
Ială, zână, sânzâiană,
N-am pus geană peste geană
Din pricina ta: Morgană!

Iar te-ai prins în hora lunii;
Tătă goală-mi-au spus unii...
Învălită doar de plete,
De mânâ cu alte fete,
Tăte nude, cucuiete!

Zânziene-cosânzene,
Lucitoare marmorene,
Mirosind a flori de tei,
Miresuțe pentru zei!
Iele pentru telelei...

Pân' la ziuă-nlănțuite,
Împletite-despletite,
Plete blonde, plete brune,
Plete roșii sub cunune...
Tăte de dor prea nebune!

Petale de iasomie,
Peste tine căzând: o mie...
Trupul ți-era frânt în două,
Transpirația ți-era rouă,
Rouă după rouă nouă;

Picurată de pe sâni,
Picurată de pe mâini,
Boabe de mărgăritare,
Elixir de ursitoare,
Nemângâiat de soare...

Acum, abur fin încet se-nalță,
Peste dulcea dimineață,
Peste câmpul neîmblat,
De zânziene parfumat
Și cu dor înrourat!

24.06.2016